گزارش

بررسی مدیریت دهه ۶۰ سینمای ایران

سانسور تیغ دو لبه عذاب و نجات

دومین جلسه ارزیابی مدیریت سینمای ایران در دهه ۶۰ با حضور اهالی سینما در محل خانه سینما برگزار شد. در این جلسه، سعید عقیقی، عبدالله اسفندیاری، مجتبی راعی، منوچهر شاهسواری و سیروس الوند حضور داشتند که هرکدام به نکات جالبی درخصوص وضع آن دوران اشاره کردند. بخشی از این صحبت‌ها را به روایت مهر می‌خوانید:

سعید عقیقی: دعوای اصلی بر سر این است که آیا سینما باید وجود داشته باشد یا خیر؟ این بحث بیشتر از سال ۵۷ تا ۶۲ درجریان بود و مخالفان و موافقان وجود سینما منابع فقهی و جامعه‌شناسی برای خواسته خود داشتند. مسأله این است که چنین باید و نبایدی همچنان وجود دارد و هنوز حل نشده است. در این بین برخی از مدیران وجود داشتند که قبل از انقلاب حتی به سینما و تئاتر نرفته بودند و البته در کنار آنها نیز مدیرانی بودند که اهل سینما و تئاتر بودند. در میان این مدیران دعوای اصلی بر سر این بود که فیلم باید تولید شود یا نه و این‌که سینما باید دست چه کسی باشد. همیشه افرادی وجود داشتند که می‌گفتند چرا سینما برای ما نیست که البته چنین نگاهی هنوز هم در سینمای ایران وجود دارد. از سال ۵۸ تا ۶۲ یک گروه از افراد سعی می‌کردند در سینما کار کنند و عده دیگر نیز تلاش داشتند تا به آنها کمک کنند، دهه ۶۰ در سینمای ایران معیارهایی را ایجاد کرده که اگر دست پژوهشگر تاریخی بیفتد، می‌تواند پیش‌بینی کند که سال ۹۹ چه فیلم‌هایی در سینمای ایران تولید می‌شود.

منوچهر شاهسواری: اگر بخواهیم سینمای دهه ۶۰ را بررسی کنیم باید به چند مورد اشاره کرد، در این دهه مرجعیت نظام روشنفکری ایران آهسته اما پیوسته از ادبیات و شعر به سینما منتقل شد، شیوه‌های تولید در این دهه ماهیتا تغییر کرد، امنیت بازار سینما در این دوره تأمین شد، در دهه ۶۰ کسی از مدیران نمی‌پرسید وضع ما چه می‌شود، بلکه می‌پرسیدند چه کار کنیم بهتر است و این نگاه جمعی جامعه و نسبت مستقیم آن با انقلاب را نشان می‌داد. مدیران دهه ۶۰ خود را در مقام بازسازی و بازنگری سینمای ایران نمی‌دانستند و بیشتر به دنبال تأسیس بودند و نسبت به این دیدگاه باید پیامدهای تاریخی آن را برعهده می‌گرفتند، چرا که تأسیس همیشه با حذف همراه است. سینما یک پدیده قدرتمند است و هرکس در جست‌وجوی منافع خود دوست دارد آن را برای خود نگه دارد.

سیروس الوند: سانسور در دهه ۶۰ توسط آدم حسابی‌های سینمای ایران رخ می‌داد و نمی‌توان گفت افرادی مانند بهشتی، انوار، منوچهر عسگری‌نسب و... آدم‌های بی‌سوادی در حوزه سینما بودند که این ممیزی‌ها را اعمال می‌کردند. البته سانسوری که از دهه ۶۰ در سینمای ایران شروع شد همچنان به کار خود ادامه می‌دهد. سینمای ایران در این دهه به چهار درجه الف، ب، ج و د تقسیم شد و بر این اساس درجه‌بندی کیفی می‌شدند، به یاد ندارم در این دوره یک فیلم با موضوع دفاع مقدس و یا کودک و نوجوان درجه ج یا د گرفته باشد، همه این فیلم‌ها به دلیل اهمیتی که برای دولت داشتند درجه الف می‌گرفتند، اما مسأله این است که آیا همه این فیلم‌ها از نظر کیفی ارزش درجه الف را داشتند؟ البته این درجه‌بندی‌ها نیز از لحاظ اقتصادی هم برای آن فیلم تاثیرگذار بود. به‌هرحال تمام نقاط قوت و ضعف سینمای ایران در دهه ۶۰ به دهه ۷۰ منتقل شد و همین مسأله سبب شد تا ۵سال اول دهه ۷۰ تولیدات خوبی در سینمای ایران داشته باشیم.

مجتبی راعی: در ذات انقلاب همیشه مسأله خودی و غیرخودی و انقلابی و غیرانقلابی وجود دارد که البته در این میان برخی مدیران این مسأله را به خوبی و درست اجرا کردند و برخی از ناکسان آن را اشتباه اجرا کردند. می‌توان مشکلات سینمای دهه ۶۰ را تنها به مدیران سینمای ایران نسبت داد، اما این را باید بدانیم که سینما نسبت به دیگر مسائل جامعه که قرار بود با انقلاب تکان بخورد، وضع بهتری داشت. دهه ۶۰ تمام شده است و خوشبختانه بعد از گذشت ۳۰سال از انقلاب اسلامی، بسته‌ای با نام «۳۰ فیلم ۳۰ سال» که شامل ۳۰ فیلم از ۳۰سال گذشته سینمای ایران است، منتشر شده است. امیدوارم ۲۰سال آینده نیز چنین بسته‌ای منتشر شود تا ببینیم سینمای ایران پیشرفت کرده است یا نه؟

عبدالله اسفندیاری: اگر ممیزی در دهه ۶۰ وجود نداشت و فیلم‌های دگراندیش بیشتر از آنچه که باید در سینمای ایران تولید می‌شد، شاید امروز دیگر سینما نداشتیم. به همین دلیل معتقدم ممیزی در آن دوره به نفع سینمای ایران بود.

در پی اجرای نمایش «عاشقانه‌های ناآرام» در تالار وحدت

برای دیدن ستاره‌های سینما آمدیم!

رویا ماهانی| چندی پیش بود که اجرای نمایشی در تالار وحدت که اولین تجربه کارگردانش بود، سروصدای زیادی راه انداخت و انتقادهای فراوانی را متوجه مدیران بنیاد رودکی کرد. بسیاری از منتقدان که هم از اهالی تئاتر بودند و هم از فعالان مطبوعاتی حوزه تئاتر، معتقد هستند تالار وحدت محل اجرای نمایش‌های کارگردانان بزرگ تئاتر است. هرچند که اوایل مدیران مرکز هنرهای نمایشی ارایه مجوز برای چنین نمایشی را انکار می‌کردند و می‌گفتند تنها مجوز برای تبلیغات این گروه نمایشی صادر کردند، نه پیش‌فروش بلیت اما چندی بعد درست زمانی که همه از معاونت هنری ارشاد گرفته تا رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس از شأن و جایگاه تالار وحدت صحبت می‌کردند، مدیرعامل بنیاد رودکی در یک گفت‌وگوی رسانه‌ای اعلام کرد که بحث کیفیت اولویت آنها نیست و پرداخت هزینه‌های تالار بیشتر مدنظرشان هست.

حالا چند روزی است که اجرای نمایش «عاشقانه‌های ناآرام»، اولین تجربه مریم جلالیان در مقام کارگردان نمایش آغاز شده و اجرای آن تا ۱۲ تیرماه ادامه دارد. این نمایش که گروهی از بازیگران مطرح سینما و تئاتر را همچون محمدرضا فروتن، نیکی کریمی، فریبرز عرب‌نیا، پانته‌آ بهرام، سیامک صفری، مهرداد صدیقیان، علی سرابی و... با خودش همراه کرده، درواقع بازسازی سکانس‌های برترین فیلم‌های عاشقانه ایران و جهان است. همین اتفاق ما را بر آن داشت که به سراغ مخاطبان این نمایش برویم و از آنها که به تماشای این نمایش نشسته‌اند و پول بلیت‌هایی که نسبت به دیگر نمایش‌های درحال اجرا گران‌تر هستند را پرداخت کرده‌اند، نظرشان را بپرسیم. تا بفهمیم آیا چنین نمایشی درنهایت توانسته رضایت تماشاگرانش را جلب کند؟!

جلوی درِ تالار وحدت شلوغ است. چراکه راننده‌های تاکسی در مقابل درِ اصلی تالار جمع شده‌اند، به نظر می‌رسد آنها هم از اجرای این نمایش آگاهی دارند و منتظر خروج تماشاگران هستند تا آنها را مسافر خودروهایشان کنند و به مقصد برسانند. نوازنده دوره‌گردی هم گوشه درِ تالار نشسته و با خروج اولین تماشاگران شروع به نواختن سازش می‌کند. پروانه رسایی، خانم مسنی است که به همراه خانواده‌اش به تماشای این نمایش آمده، او که با تاسف اشاره می‌کند تنها به دیدن نمایش‌های خاص می‌آید، درباره «عاشقانه‌های ناآرام» می‌گوید: «به نظرم نمایش عالی بود. من اصلا متوجه گذر زمان نشدم. خودم بیشتر تحت تأثیر شخصیت رفتاری هنرپیشه‌ها بودم تا مفهوم و متن نمایش. یعنی دوست دارم تازه یک‌بار دیگر بیایم تا متوجه قصه‌های نمایش بشوم.» رسایی و دخترش تماشای این نمایش را به دلیل وجود بازیگرانش انتخاب کرده‌اند؛ اما آنها درخصوص قیمت بلیت‌ها بیان می‌کنند: «ما اگر نمایشی خوب باشد، به تماشایش می‌آییم اما واقعا قیمت بلیت‌ها بالا بود و به نظرمان هر چه قیمت بلیت نمایش‌ها پایین‌تر باشد، فرهنگ تئاتر دیدن گسترش بیشتری پیدا می‌کند.» در همین هنگام است که دختر جوانی به سرعت از کنارمان عبور می‌کند، از او می‌خواهم نظرش را درباره «عاشقانه‌های ناآرام» بگوید. او که خودش را اسپیده موسوی معرفی می‌کند و بسیار عجله دارد، در جملاتی کوتاه توضیح می‌دهد: «فکر می‌کردم صحنه‌هایی از فیلم‌های معروف‌تر را بازسازی کرده باشند. مثلا خیلی منتظر دیدن صحنه‌ای از فیلم «کازابلانکا» بودم. یکسری از فیلم‌ها را اصلا نمی‌شناختم. باید بگویم واقعا منتظر دیدن نمایش بهتری بودم. یک جورهایی احساس کردم همه چیز این نمایش فقط به بازیگران معروفش منتهی می‌شد و چیز دیگری نداشت.»

مردی تنها در کنار خیابان ایستاده و به درِ تالار خیره شده است. به سراغ او که می‌روم، می‌گوید منتظر همسر و بچه‌هایش است. رضا نجفی برای اولین بار است که به تماشای نمایشی آمده، البته به گفته خودش، همسر و بچه‌هایش بیشتر به تماشای تئاتر می‌آیند و او هم امروز به خاطر آنها آمده است. نجفی در توصیف نمایش «عاشقانه‌های ناآرام» به گفتن جمله کوتاهی: «خوب بود. بد نبود. من خودم زیاد به تئاتر علاقه ندارم.» اکتفا می‌کند. خانواده صحرایان، تماشاگران بعدی هستند که درباره نمایشی که دیده‌اند صحبت می‌کنند. پدر خانواده نمایش را دوست داشته است اما دختر جوانش نظر متفاوت‌تری دارد: «خیلی نمایش قوی نبود. نسبت به کارهای آقای رحمانیان که ما قبلا دیده بودیم، واقعا کارشان خیلی قوی نبود.»

او اشاره می‌کند که: «در واقع فکر می‌کنم اکثر تماشاگران به خاطر بازیگران نمایش آمده بودند.» صحرایان معتقد است بلیت‌های این نمایش قیمت بالایی داشته: «من شنیده‌ام این اولین نمایش خانم جلالیان است، ولی نمی‌دانم چرا این‌قدر قیمت بلیت نمایش‌شان به نسبت کارگردانان بزرگ تئاتر بالاست؟!» خانواده صحرایان را با این سوال بی‌پاسخ تنها می‌گذارم. به سراغ دختر جوان شیک‌پوشی به نام فرانک میرزایی می‌روم که کنار خیابان منتظر آمدن ماشین همراهش است. او که برای اولین‌بار به تماشای یک نمایش آمده، «عاشقانه‌های ناآرام» را عالی وصف می‌کند. البته خودش هم می‌گوید به خاطر بازیگران معروف به تماشای این نمایش آمده و به نظرش قیمت بلیت‌ها خوب است. یک گروه جوان در پیاده‌رو دور هم ایستاده‌اند و درباره نمایش با هم حرف می‌زنند. شبنم رضایی، امروز میهمان دوستش مریم افتخاری است. او که به گفته خودش سالی یک‌بار به تماشای نمایش می‌آید، اول از همه شروع به صحبت می‌کند: «قسمت‌هایی از نمایش واقعا عالی بود و قسمت‌هایی هم واقعا ضعیف.» در همین زمان است که دوستش، مریم افتخاری می‌گوید: «البته ما دائم به تماشای نمایش می‌آییم. ماهی یک تا دوبار. برایم جای تعجب دارد که چرا اولین کار یک کارگردان در تالار وحدت به اجرا رفته؟! یا اصلا چطور چنین بازیگرانی حاضر به همکاری با یک کارگردان کم‌تجربه شده‌اند؟!» اما قبل از این‌که حرفش تمام شود، خودش جواب خودش را می‌دهد؛ «واقعا اکثرشان بازیگر تئاتر نبودند. جز آقای سرابی و صفری که آنها هم معمولا در کارهای ضعیف بازی نمی‌کنند. بقیه بازیگر تئاتر نبودند. البته قسمت‌های مربوط به سرابی و صفری خیلی خوب بود و من دوست داشتم اما دو سه قسمت هم بسیار مصنوعی بود.» هنوز بسیاری از تماشاگران در پیاده‌روها در حال صحبت با همدیگر هستند، بسیاری هم جلوی درِ تالار منتظر ایستاده‌اند تا بازیگران محبوب‌شان بیرون بیایند. مریم زعفرانی هم در کنار دوستانش ایستاده و درباره نمایش صحبت می‌کنند. البته موضوع دیگری ذهن آنها را به خودش مشغول کرده. آن‌طور که خودشان می‌گویند، بلیت ردیف‌های اول را خریده بودند و تنها دو دقیقه دیر به سالن رسیده بودند اما آنها را به داخل سالن راه نداده‌اند و بهشان گفته‌اند در طبقه سوم بنشینند. آنها هم زمانی که از بالا به صندلی‌هایشان در طبقه پایین نگاه کردند، متوجه شده‌اند که صندلی‌هایشان پر است. این اتفاق سبب دلخوری‌شان شده بود. زعفرانی دیدن این نمایش را به خاطر بازیگرهایش انتخاب کرده و به همراه دوستانش آمده است. هرچند که او هم معتقد است قیمت بلیت‌ها بالا بوده اما نمایش را دوست دارد و می‌گوید: «نمی‌توانم بگویم خیلی به تماشای نمایش می‌روم اما هر وقت نمایشی مرا جذب می‌کند، به تماشایش می‌روم.» بقیه خانم‌های همراهش هم گفته‌های او را تایید می‌کنند. خانواده وطن‌خواه جزو آخرین تماشاگرانی هستند که هنوز در کنار پیاده‌رو ایستاده‌اند. روناک وطن‌خواه می‌گوید، به پیشنهاد همسرش و به خاطر بازیگران معروف به دیدن «عاشقانه‌های ناآرام» آمده‌اند؛ اما این نمایش انتظارشان را برآورده نکرده است؛ «انتظار دیدن یک نمایش خیلی قوی را داشتیم. به نظر من هم این نمایش زیاد قوی نبود و هم قیمت بلیت‌هایش بالا بود.»

این گزارش تنها بخشی از نظرات تماشاگران یک اجرای نمایش «عاشقانه‌های ناآرام» را منعکس می‌کند. هرچند که همه نظرات یکسان نیست اما این گزارش می‌تواند نمونه‌ای از نظرات تماشاگران این نمایش پرحاشیه باشد.

* * *

در ژانر دفاع مقدس نمی‌خواهیم فقط آمار بالا ببریم

در دو سال اخیر حجت‌الله ایوبی، رئیس سازمان سینمایی اگر بیشتر از وزیر متبوعش، علی جنتی تحت فشار و استرس قرار نگرفته باشد، کمتر هم مشکل نداشته. ایوبی در بحرانی‌ترین اوضاع سینمای ایران با تأکید بر حل مشکلات از طریق صبوری، آرامش و گفت‌وگو کارش را آغاز کرد. در این مدت تلاش زیادی کرد تا وضع آشفته و پر از سوءتفاهم سینما را کمی آرام کند ولی کار سختی در مقابل داشت و هنوز هم دارد.

در میان خرده‌گیری‌ها و گاه اتهاماتی که در این دو سال به او وارد شده، دو مسأله بیش از همه پررنگ است؛ منتقدان ایوبی می‌گویند او از زمان روی کار آمدنش ارتباط خوبی با فیلمسازان دینی و دفاع مقدسی نداشته و بیشتر تلاش کرده جریان روشنفکر سینما پر و بال بگیرد. اتهام دیگر او هم کم شدن تعداد آثار دینی و دفاع مقدسی و کم‌توجهی به رویدادهای سینمایی پیرامون دفاع مقدس مثل جشنواره مقاومت در دوره مدیریت اوست. ایوبی در تازه‌ترین گفت‌وگویش با مهر پاسخ‌های جالبی به هر دو اتهام داده است. ایوبی درخصوص روابطش با سینماگران دفاع مقدسی و دینی گفته: «اگر سوابق را چک کنید و از سینماگران سینمای دفاع مقدسی و دینی هم بپرسید، اذعان دارند که من با آنها نیز رابطه صمیمی و همکاری خوبی دارم. من شخصا به تعدادی از آنها زنگ زده و خواسته‌ام که کار کنند. حتی شخصا دنبال اسپانسر برای آثارشان بوده‌ام. کمتر فیلمنامه‌ای در زمینه دفاع مقدس است که به سازمان سینمایی ارجاع شده باشد و من آن را نخوانده و در تلاش ساخته شدن آن نبوده باشم.» ایوبی از جلسات متعددش در یک‌سال گذشته با نهادهای درگیر ساخت فیلم‌های دینی و دفاع مقدسی مانند انجمن سینمای انقلاب و دفاع مقدس، بسیج از فرمانده تا مدیران آن و سپاه خبر می‌دهد و می‌گوید تلاش زیادی کرده تا مثل برخی از مدیران و دستگاه‌ها که احساس می‌کنند بر گردن‌شان است که در سال تعدادی اثر دفاع مقدسی بسازند و محتوا چندان برایشان مهم نیست، رفتار نکنند. رئیس سازمان سینمایی با تأکید بر این‌که باید فیلمی ساخته شود که مردم آن را ببینند، در بخشی از صحبت‌هایش به کاسبان فرهنگ و هنر و دفاع مقدس و مفاهیم ارزشی رسید: «برخی از افراد در سینما دنبال منافع شخصی هستند و برخلاف آنچه وانمود می‌کنند مفاهیم دینی و دفاع مقدسی برایشان مهم نیست. حالا این افراد هم دستشان از آن منافع کوتاه شده هم دستشان رو شده است. اینها کاسبان فرهنگ و هنر و دفاع مقدس و مفاهیم ارزشی هستند. اینها دلشان می‌خواهد مدیریت سینمایی کشور را مقابل ارزش‌ها و جریان ارزشی معرفی کرده و خودشان را به‌عنوان رهبران جریان دینی و ارزشی معرفی کنند. اینها علمداران سیاسی این جریان هستند. ولی سوابق ما این اجازه را به آنها نمی‌دهد. آنها هر جا که احساس می‌کنند همکاری بین سازمان سینمایی و سینماگران بیشتر شده، برایشان سخت است.» ایوبی درخصوص بحث دوسالانه کردن جشنواره دفاع مقدس هم با تأکید بر این نکته که قرار نیست همه تولیدات سینمای ایران دفاع مقدسی باشد و خود فعالان سینمای دفاع مقدس نیز چنین انتظاری ندارند گفته: «همه ما اذعان داریم که باید فیلم‌های خوب و تأثیرگذار دفاع مقدسی داشت نه این‌که فقط آمار را بالا ببریم. فیلمنامه‌های دفاع مقدسی اکثرا هزینه‌ای بیش از ۱۵ میلیارد تومان نیاز دارند درحالی که بودجه فارابی کلا ۲۰ میلیارد تومان است. من با چنین شرایطی نمی‌توانم معجزه کنم. با این ۲۰ میلیارد که سهم همه سینما است، نمی‌توانیم فیلم خوب دفاع مقدسی بسازیم. آقایانی که دلسوز دفاع مقدس هستند فقط از من نپرسند که چه کرده‌ام بلکه این سوال را از دیگر نهادهای متولی همچون مجلس هم بپرسند.»

جایزه

«بین ستاره‌ای» جوایز ساترن را درو کرد

جایزه ساترن که هر سال از سوی آکادمی فیلم‌های علمی، داستانی، تخیلی و ترسناک داده می‌شود؛ امسال هم برندگان خود را شناخت. «بین ستاره‌ای» فیلم تحسین شده کریستوفر نولان با دریافت ۶ جایزه از جمله بهترین فیلم علمی -تخیلی و بهترین فیلمنامه موفق‌ترین فیلم امسال بود. پس از این فیلم هم «نگهبانان کهکشان» به کارگردانی جیمز گان با دریافت ۵ جایزه از جمله بهترین کارگردانی، بازیگر مرد و بهترین فیلم کمیک استریپی در رتبه بعدی ایستاد. بهترین فیلم ترسناک سال «ناگفته‌های دراکولا» شد. انیمیشن «لگو» جایزه بهترین فیلم انیمیشن را به دست آورد. سومین قسمت از سه‌گانه «هابیت» به کارگردانی پیتر جکسون و «دختر گمشده» به کارگردانی دیوید فینچر هم به ترتیب جوایز بهترین فیلم فانتزی و تریلر را از آن خود کردند.

چهره

آکادمی استاد دهلوی تأسیس می‌شود

سوسن اصلانی نوازنده پیشکسوت سنتور و همسر حسین دهلوی از تأسیس آکادمی موسیقی به نام استاد دهلوی و برگزاری برنامه ویژه موسیقایی در پاسداشت از فرامرز پایور سخن گفت. سوسن اصلانی همسر حسین دهلوی آهنگساز و رهبر ارکستر پیشکسوت در گفت‌وگو با مهر و در این خصوص گفته: «مدت‌ها بود که دوست داشتم به یاد تمام تلاش‌هایی که استاد دهلوی در عرصه موسیقی انجام داده‌اند آموزشگاه یا آکادمی را به نام وی تشکیل دهم. خوشبختانه این تصمیم جنبه عملی به خود گرفت و ما هم‌اکنون تمام برنامه‌ریزی‌های لازم را انجام دادیم که بتوانیم مجوزهای لازم را دریافت کنیم.» او همچنین از برپایی یک کنسرت ویژه با همراهی گروه «خجسته» و به یاد استاد فرامرز پایور در شهریورماه امسال خبر داد.

خبر

اولین گزینه سوخته برای اجرای «هفت»

این روزها حرف و حدیث‌های بسیاری درباره برنامه «هفت» وجود دارد. یکی از تغییرات احتمالی رفتن محمود گبرلو، مجری فعلی این برنامه و آمدن جایگزینی برای اوست. در چند روز اخیر نام چهره‌های متعددی از جمله فرزاد حسنی، منصور ضابطیان و محمدرضا شهیدی‌فر برای اجرای برنامه هفت شنیده می‌شود. یکی از این چهره‌ها هم فریدون جیرانی، مجری پیشین این برنامه است. اما جیرانی در گفت‌وگو با خبرگزاری صداوسیما رسما اعلام کرد که دیگر به هفت بازنمی‌گردد: «از گوشه و کنار صحبت‌هایی درباره حضور من در این برنامه شنیده می‌شود که هیچ‌کدام صحت ندارد. من بعد از این که خداحافظی کردم فکر بازگشت به این برنامه را نداشتم و هیچ رغبتی از سوی من و عوامل این برنامه برای بازگشت من به‌عنوان مجری در «هفت» وجود ندارد.»

اتفاق

حیایی و مهرجویی با «غرب واقعی» می‌آیند

امین حیایی سال‌ها پس از تجربه موفق همکاری با داریوش مهرجویی در «مهمان مامان» یک‌بار دیگر به تیم بازیگران اثر جدیدی از مهرجویی پیوست، فقط با این تفاوت که این اثر تئاتری است به نام «غرب واقعی» که قرار است به‌زودی اجرا شود. جمیله فردین، امیرعلی دانایی، محمدرضا خلج و جمال مرتضوی هم‌بازی‌های حیایی در این تئاتر خواهند بود. نمایشنامه «غرب واقعی» یکی از مهم‌ترین آثار سام شپارد، نویسنده آمریکایی است که در سال ۱۹۸۰ نوشته و خود مهرجویی هم آن را ترجمه کرده است. مهرجویی قبل‌تر هم نمایش «درس» یکی از آثار مشهور اوژن یونسکو را به صحنه برده بود و نمایش «غرب واقعی» دومین تئاتر او به شمار می‌آید. وحیده محمدی فر همسر مهرجویی هم به‌عنوان مدیر تهیه، طراح لباس و مدیر صحنه با اجرای این نمایش همکاری دارد.

اخبار کوتاه

رئیس حوزه هنری آذربایجان شرقی گفت: برنامه سینمایی «سینما افطار» با نمایش فیلم سینمایی «رستاخیز» و با محوریت قیام حضرت اباعبدالله‌الحسین(ع) برگزار می‌شود.

• • •

اقتباسی جدید از داستان «محاکمه» اثر کافکا با حضور روری کینر بازیگر مطرح تلویزیون و سینمای انگلستان، در شهر لندن اجرا می‌شود.

• • •

فیلم سینمایی «گس» به کارگردانی کیارش اسدی‌زاده در گروه سینمایی «هنر و تجربه» اکران شده و همزمان با اکران در ایران در ایتالیا نیز روی پرده رفته است.

• • •

یونس شکرخواه، مجید رضائیان و امین عظیمی آثار چهاردهمین مسابقه مطبوعاتی انجمن منتقدان خانه تئاتر را داوری می‌کنند.

• • •

نمایش «انگار در چشمان تو اسب می‌دود» به کارگردانی طاها ذاکر و بازی بهاره رهنما این روزها در مکتب تهران میزبان علاقه‌مندان به هنرهای نمایشی است. این نمایش که اجرای خود را از ۶ خرداد آغاز کرده است تا ۱۰ تیرماه روی صحنه خواهد بود.

• • •

پیمان عباسی فیلمنامه‌نویس سینما و تلویزیون از ساخت یکی از فیلمنامه‌هایش با عنوان «نُت» توسط عباس مرادیان خبر داد.

• • •

کتاب داستان «نی‌نی خرسه» اثر طاهره ایبد با تصویرگری غزاله بیگدلو توسط انتشارات سروش منتشر و راهی بازار نشر شد.

• • •

«اول شخص مفرد» و با عنوان فرعی «من با عکس چه می‌گویم؛ عکس با من چه می‌گوید»، عنوان کتابی از یوریک کریم مسیحی است که یا عکس‌ها الهام‌بخش یک قصه بوده‌اند یا براساس یک قصه، عکسی انتخاب شده است.

• • •

«ماریو بارگاس یوسا» نویسنده پرویی برنده نوبل ادبیات در سخنرانی اخیر خود از مسلمانان میانه‌رو دفاع و افراط‌گرایان تروریست را محکوم کرد.

• • •

ششمین دوره مونودرام دانشجویان دانشگاه تهران، به سرپرستی نغمه ثمینی از نهم تا ۱۲ تیرماه در خانه نمایش «دا» (آو سابق) برگزار می‌شود.

• • •

تئاتر «آخرین برگ» به کارگردانی محمد برومند برای حضور در جشنواره بین‌المللی تئاتر «چنای» عازم هند می‌شود. ششمین دوره این فستیوال امسال با عنوان «درک جهانی و ترویج صلح و تفاهم و همدلی در جهان» با استفاده از توانمندی‌های هنرهای نمایشی برگزار می‌شود.

• • •

هومن حاجی‌عبداللهی - صداپیشه عروسک «پنگول» - از حضور عروسک‌های محبوبی مثل «جناب خان» در مسابقات ملی استقبال کرد.

• • •

نمایشگاهی از آثار نقاشی مذهبی قهوه‌خانه‌ای از مجموعه شخصی جواد عقیلی ۱۲ تیر ساعت ۱۷ به مناسبت ماه مبارک رمضان در خانه هنرمندان افتتاح خواهد شد و تا ۲۶ تیر ادامه خواهد داشت.

• • •

ارکستر سمفونیک تهران به رهبری علی رهبری و با همراهی دالیبور کاروای در روزهای ۲۴ و ۲۵ تیرماه در تالار وحدت به روی صحنه می‌رود.

• • •

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با تأکید بر این‌که امروز بیش از هر زمان دیگر نیازمند عمل به قرآن هستیم، گفت: توسعه فعالیت‌های قرآنی به‌صورت جدی و محوری جزو لاینفک برنامه‌های دولت یازدهم و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است.

• • •

شنبه‌شب محسن تنابنده کارگردان فیلم سینمایی گینس به‌همراه رضا عطاران به سینما قدس و سینما آزادی رفتند.

• • •

مستند یمینی شریف، نغمه‌سرای کودکان روز ۲۳ تیرماه در سالن استاد ناصری خانه هنرمندان، از ساعت ۱۷ به نمایش گذاشته می‌شود.

• • •

چهار فیلم کوتاه «آغی»، «چشم آبی»، «دختر آت‌آشغالی» و «صدای جاده» از ایران به جشنواره فیلم «گوینت‌سنتر» آمریکا راه یافتند.